

man verða ójavn, hvussu nógv verður spælt av ymsum spølum eisini heima hjá okkum sjálvum.

Meðan vit vóru her, varð føðingardagurin hildin hjá tí eldra abbasoninum.

Javnaldrar og aðrir gestir vórðu bodnir at koma seinnapartin, og borðreitt var við kakao og ymsum sløgum av saft og sodavatni aftur við nógvum sløgum av bollum og køkum.

Tá ið tey ellivu ljósini vóru blást og sløkt, fóru vit at spæla - bæði vaksni og børn. Versonurin skipaði fyri spælinum og hann dugdi nógv spøl. Summi kendu vit heimanífrá, men ein part høvdu vit ikki sæð fyrr. Tey, sum vunnu fingur eisini vinningar.

Hann sigur fyri okkum, at spøl og leikir er ein týðandi partur av tí gomlu mentanini.

Í skúlanum halda tey, at tá ið børnini verða undirvíst í inuktitut t.e. í upprunamálinum, so skulu tey eisini fáa undirvísing í gomlum leikum, har tað ræður um at vera kamiligur og sterkur.

Skúlinum hevði boðað frá, at eitt kvøldið klokkan seks skuldi vera opið hús, har bæði børn, foreldur og onnur í húsnum vóru vælkomin.

Hetta tiltakið hevði skúlin fingið í lag til frama fyri UNICEF at hjálpa neyðstøddum børnum úti í heimi.

Tá ið vit koma til ásettu tíðina, stendur fólk í longum hala at keypa atgongumerki og merki í ymsum virðum.

Børnini finga so eitt vist tal av merkjum, sum tey so kundu brúka í staðin fyri pengar til tey ymsu spøluni, sum tey høvdu høvi at taka lut í. Vóru tey heppin at vinna, so finga tey vinningar afturfyr.

Í summum spølum vóru køkur at vinna, og sum vera man, vóru tey spøluni eisini væl dámd.

Bæði børn og vaksni spældu dúgliga, hýrurin var góður og øll høvdu tað hugnaligt.

Tað ráddi um at skikka sær væl, meðan tú vart har. Tí aðrenn tú visti av tí, kundu „Jøgrellumenn“ koma og taka teg og seta teg í „fongsul“ ákærðan fyri at vera ov ófriðaligan t.d. So kundi tú sleppa at sita aftan fyri rimarnar í geglinum einar 5 minuttir.

Mær er sagt, at hetta „spælið“ kann fáa ein meira álvarsigan dám úti í dagliga lívinum.

Fyri 20 dollarar ber tær til at „leiga“ ein lögrelumann, sum „til stuttleika“

kann koma og taka ein vinmann tín ella onkran, tú kennir, og seta hann fastan. Hann kann so sleppa at sita í geglinum eina ávísu tíð, aðrenn hann sleppir út aftur.

Inntøkan fer til okkurt vælgerandi endamál.

Soleiðis ber eisini til at figgja tiltøk, sum onkur kann haldað verður ov dyrt hjá skattgaldaranum at gjalda um skattin.

Var tað onkur, sum nú fór at hugsa um figging av út- og sjónvarpi - ella heilsurokt?

LÆRA?

Ein og hvør ferð er eitt slag av kanningarferð, hvussu stutt hon so er. Tá ið tú ert á ferð heimaftur og tá tú ert heimkomin, er lívið jú livað ímeðan.

Nú tú hevur fingið kunneleika um onnur viðurskifti, ert tú eisini ríkari - og sær lívið við einum øðrum sjónarvinkli, enn tá ið tú fórt heimanífrá.

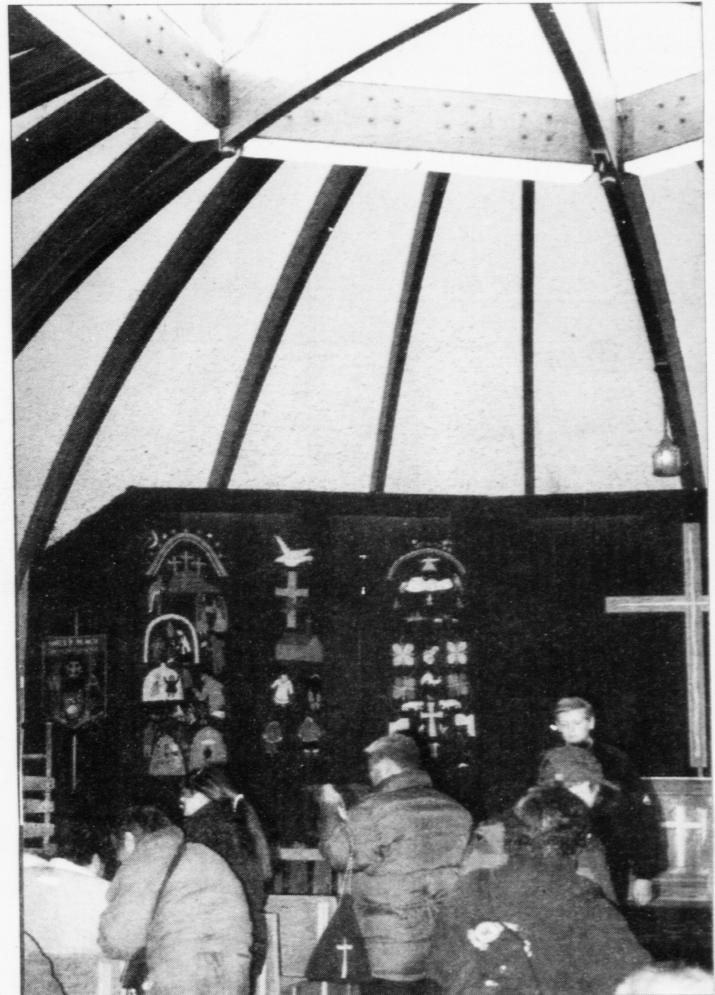
Tá ið vit flugu úr Íqaluit í Baffinoy í Nunavut og komu aftur til Kangerlussuaq (Sunnara Streymfjørðin í Grønlandi), var tað sum at koma úr eini higartil ókendari (bretskari ella amerikanskari) verð til eina danska verð.

Ella kanska var eitt vet av føroyskum uppi.

Íð hvussu var, so fekk eg eina kenslu av at vera á heimligari grund - her hittu vit kenningar, sum vit ikki høvdu tosað við í mong ár - vit tosaðu við føroyingar, sum sigldu við grønlenskum bátum og eisini skifti eg orð við danskan starvsfelaga um felags vinfólk.

Ein partur av heimsins navla liggur kanska eisini í Kangerlussuaq.

Umboð á flogfarinum úr Kangerlussuaq til Keypmannahavnar fall eg í prát við ein grønlending, sum var á vegg til eina stevnu, har útbúgvingar-spurningar skuldu verða

Runda kirkjan innan

havdir á lofti.

Vit komu inn á politiskar spurningar í samband við sjálfstýri og ríkisfelagsskap.

Vit máttu báðir ásanna, at tað var stórt spell at tær royndir, sum í sinari tíð vóru gjørdar fyri at sameina norðurlond í nærri - eisini figgjargligt - samarbeiði, vóru dotnar fyri bakka.

Vit máttu eisini ásanna, at somu samstarvsviður-

skifti ríkispartanna Grønlands-Føroya- Danmarkar millum kunnu ikki halda fram sum higartil.

Við tí sannroynd í huga, at tað, sum gagnar øllum mest, og tað, sum lond royna mest av øllum, er samstarv - figgjargligt og politiskt.

Somuleiðis komu vit báðir fram til, at har ríkispartar hava havt samstarv eitt langt tíðarskeið, er tað

reiðiliga sjálvsagt, at teir við fullum huga og av øllum alvi broyta og bota um samstarvið, til tað er so gott, sum tað kann og skal verða millum javnbjódís tjóðir - heldur enn at smíðra alt sundur.

Vit vóru báðir á einum máli um, at høvdu vit kunna megnað at kvinka samstarvið bara eitt lítið sindur, so hevði tað verið eitt stig á røttu leiðini op

Máladað grýlur

Hann blæsir tey ellivu ljósini

Grýlurnar vitja